

The Three Fishers

Jurriaan Andriessen (1960)

Three fishers went sailing away to the West,
Away to the West as the sun went down;
Each thought on the woman who loved him the best,
And the children stood watching them
out of the town:
For men must work, and women must weep,
And there's little to earn, and many to keep,
Though the harbour bar be moaning.

Three wives sat up in the lighthouse tower,
And they trimmed the lamps as the sun went down;
They looked at the squall,
and they looked at the shower,
And the night came rolling up ragged and brown.
But men must work and women must weep,
Though storms be sudden and waters deep,
And the harbour bar be moaning.

Three corpses lay out on the shining sands,
In the morning gleam as the tide went down,
And the women are weeping and wringing their hands
For those who will never come home to the town;
For men must work and women must weep,
And the sooner it's over the sooner to sleep,
And goodbye to the bar and its moaning.

Drie vissers zeilden weg naar het westen,
Weg naar het westen terwijl de zon onderging;
Elk dacht aan de vrouw die hem het meeste liefhad,
En de kinderen stonden hen na te kijken
uit de stad:
Want mannen moeten werken, en vrouwen moeten huilen,
En er is weinig te verdienen, en velen te onderhouden,
Al kreunt de havenbar

Drie vrouwen zaten in de vuurtoren
En ze knipten de lampekousjes bij toen de zon onderging;
Ze keken naar de storm
en ze keken naar de stortbui,
En het nachtelijk noodweer golfde ruig en donker naderbij
Maar mannen moeten werken en vrouwen moeten huilen,
Al zijn de stormen onverwacht en de wateren diep
En al kreunt de havenbar

Drie lijken lagen op het glinsterende zand,
In de ochtendschittering toen het tij afliep,
En de vrouwen huilen en wringen hun handen
Voor hen die nooit meer terugkeren naar de stad;
Want mannen moeten werken, en vrouwen moeten huilen,
En hoe eerder het voorbij is, hoe eerder je kunt gaan slapen,
En vaarwel aan de bar en zijn gekreun.

Tekst: Charles Kingsley (1819-1875)
